

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 28. maj 2024
Kontor: Kontoret for Organiseret
Kriminalitet
Sagsbeh: Maja Lundgaard-Jensen
Sagsnr.: 2024-05920
Dok.: 3274086

Besvarelse af spørgsmål nr. 940 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 940 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 30. april 2024. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Peter Hummelgaard

/

Niklas V. Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 940 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren ved at indhente bidrag fra politiet og anklagemyndigheden redegøre for, hvorfor politiet og anklagemyndigheden foretrækker at gå efter en sigtelse efter rufferi og ikke § 262 b, samt hvad der kan være af hindringer i forhold til at udnytte straffelovens § 262 b?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Syd- og Sønderjyllands Politi, hvor den nationalt koordinerede monitoreringsindsats vedrørende menneskehandel og menneskeudnyttelse er forankret. Politikredsen har oplyst, at i praksis er en af de største udfordringer i sager om rufferi, menneskehandel og menneskeudnyttelse at få en forklaring fra det formodede offer, der kan underbygge efterforskningen af sagen og den eventuelle efterfølgende retlige behandling ved domstolene.

Vidneforklaringer fra ofrene er ofte afgørende for at kunne løfte bevisbyrden i sagerne.

Det gælder navnlig i sager om menneskehandel, hvor det skal bevises, at offeret har været udsat for eksempelvis ulovlig tvang, frihedsberøvelse, trusler eller udnyttelse af en vildfarelse, for at der kan ske domfældelse for overtrædelse af straffelovens § 262 a om menneskehandel. I forhold til udfordringer med at efterforske sager om overtrædelse af straffelovens § 262 b om menneskeudnyttelse, der trådte i kraft den 1. juni 2022, er politiets erfaring med anvendelsen af bestemmelsen fortsat begrænset, og Rigspolitiet kan derfor ikke på nuværende tidspunkt udtale sig nærmere om eventuelle udfordringer på dette sagsområde.”

Justitsministeriet har endvidere til brug for besvarelsen af spørgsmålet endvidere indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Det afhænger af en konkret vurdering, om der sigtes og rejses tiltale efter straffelovens § 262 b om menneskeudnyttelse eller straffelovens § 233 om rufferi. Er alle led i gerningsindholdet i straffelovens § 262 b ikke opfyldt, f.eks. fordi det ikke kan bevises, at der er tale om udnyttelse, kan forholdet efter omstændighederne straffes efter straffelovens § 233 om rufferi.

Det fremgår af straffelovens § 233, at den, der driver virksomhed med, at en anden mod betaling eller løfte om betaling har seksuelt forhold til en kunde, straffes for rufferi med fængsel indtil 4 år.

For menneskeudnyttelse efter straffelovens § 262 b straffes med fængsel indtil 6 år den, der ved udnyttelse af en anden persons betydelige økonomiske eller personlige vanskeligheder, manglende indsigt, letsind eller et bestående afhængighedsforhold rekrutterer, transporterer, overfører, huser eller efterfølgende modtager vedkommende til arbejde under åbenlyst urimelige forhold. På samme måde straffes den, der under de i 1. pkt. nævnte omstændigheder udnytter en person til prostitution, optagelse af seksuelt materiale såsom fotografier eller film eller forestilling med seksuel optræden.

Menneskeudnyttelse til prostitution efter straffelovens § 262 b omfatter således tilfælde, hvor gerningsmanden udnytter den forurettedes betydelige økonomiske eller personlige vanskeligheder, manglende indsigt, letsind eller bestående afhængighedsforhold til at rekruttere, transportere, overføre, huse eller efterfølgende modtage vedkommende til prostitution under åbenlyst urimelige forhold.

Det er altså en forudsætning for, at gerningspersonen kan straffes for menneskeudnyttelse, at anklagemyndigheden kan løfte bevisbyrden for, at gerningspersonen har udnyttet den forurettedes betydelige økonomiske eller personlige vanskeligheder, manglende indsigt, letsind eller bestående afhængighedsforhold.

Efter straffelovens § 262 b skal der endvidere være tale om, at prostitutionen foregår under åbenlyst urimelige forhold. Ved denne vurdering vil det indgå, hvor meget den forurettede modtager i løn, hvor mange timer den forurettede arbejder, og under hvilke forhold personen huses i forbindelse med arbejdet.”

For så vidt angår erfaringer med straffelovens § 262 b om menneskeudnyttelse henvises til Justitsministeriets besvarelse af 14. marts 2024 af spørgsmål nr. 602 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.